

РЕШЕНИЕ

№ 5271

гр. София, 10.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11659** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу: 1) ПОДРОБЕН СПИСЪК на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б от Закона за горите (ЗГ) за периода 2003 -2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, обнародван в ДВ, бр.58/29.07.2011г. от Министерството на земеделието, храните и горите (МЗХГ), на основание §3, ал.4 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за горите (ПЗР ЗГ), В ЧАСТТА относно имота, посочен на ред №365 и 2) СПИСЪК по реда на §3, ал.1 ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, обнародван в ДВ бр.48/24.06.2011г., В ЧАСТТА относно имота, посочен на ред №365. Жалбоподателят претендира за недействителност на изрично посочените актове, в оспорваните им части, и чрез процесуалните си представители адв. И. и адв. М. моли съда да ги отмени като незаконосъобразни или алтернативно да прогласи тяхната нищожност. Поддържа, че в оспорваните им части за имота, посочен на ред №365 – поземлен имот (ПИ) с идентификатор 44094.2.3 от Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) на [населено място], [община], одобрени със Заповед №РД-18-54/24.08.2006г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия,

картография и кадастър (АГКК), Списъците, обнародвани съответно в ДВ, бр.48/24.06.2011г. и ДВ, бр.58/29.07.2011г., са издадени при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че по отношение на собствения му ПИ с идентификатор 44094.2.3, е неприложима нормата на §3, ал.1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за горите (ПЗР ЗГ), тъй като предназначението на имота е било променено преди влизане в сила на закона. Сочи, че от издаваните за имота през 2012г., 2013г. и 2014г. скици, копия от КККР, не се установява да е било отразено ограничение по §3, ал.1 ПЗР ЗГ. Такова ограничение е било отразено за първи път в издадената от Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) справка по заявление от 09.07.2021г. Претендира също, че в оспорваните им части актовете са издадени при липса на материална компетентност на административния орган, който с включването на имоти, които не попадат в обхвата на забраната по §3, ал.1 ПЗР ЗГ, е излязъл извън пределите на предоставените му със закона правомощия. Прави искане да му бъдат присъдени разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за недействителност на актовете, в оспорваните им части, излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО, ХРАНИТЕ И ГОРИТЕ, представлявано от министъра, оспорва жалбата. В писмено Становище с вх. №10691/22.03.2022г. и чрез процесуалния си представител юрк. В. прави възражение за недопустимост на жалбата, като подадена след изтичане на преклузивния срок за оспорване на административните актове. Поддържа, че оспорваните Списъци по §3 ПЗР ЗГ са законосъобразни и не са налице сочените основания за отмяна или обявяване на нищожността им. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Договор за замяна на недвижим имот №399/29.09.2008г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №2537, том I, №273, [фирма], ЕИК[ЕИК], е придобило от Държавната агенция по горите (Д.) собствеността върху площ 11860 кв.м. – държавен горски фонд, частна държавна собственост, представляваща ПИ с идентификатор 44094.2.3, намиращ се в землището на [населено място], местността „К.“.

Със Заповед №860/03.06.2009г. на председателя на Д., на основание чл.14г, ал.1 във вр. с чл.14, ал.1, т.3, чл.17, ал.2 и чл.19, ал.4 ЗГ, е изключена от горския фонд площ в размер на 11860 кв.м. за ваканционно селище, съгласно подробен устройствен план (ПУП), одобрен със Заповед №РД-01-241/15.04.2009г. на кмета на [община], представляваща ПИ с идентификатор 44094.2.3, собственост на [фирма].

Установява се от записа в Търговския регистър (ТР), че имотът, описан в договора за замяна №399/29.09.2008г. е апортиран в капитала на [фирма], като прехвърлянето на собствеността е вписано в книгите по вписвания с вх. рег. №437/25.05.2013г. като Акт №98, том II.

Имотът на жалбоподателя с идентификатор 44094.2.3 от КККР е посочен на ред 365 в оспорваните Подробен списък на всички имоти от държавния горски фонд,

придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.156 ЗГ за периода 2003 -2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, обнародван в ДВ, бр.58/29.07.2011г. и Списък по реда на §3, ал.1 ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, обнародван в ДВ бр.48/24.06.2011г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Въпросът за качеството на Списъка по §3, ал.4 ПЗР ЗГ като индивидуален административен акт е разрешен с Определение №8570/14.06.2012г. на Върховния административен съд, Петчленен състав по адм. дело №6916/2012г.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, единствено по отношение на претендираната от жалбоподателя нищожност на двата акта, в оспорваната им част за включването в списъците на ПИ с идентификатор 44094.2.3 на ред 365. Съгласно изричната норма на чл.149, ал.5 АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА по отношение искането за отмяна на актовете, в оспорваната им част за ПИ с идентификатор 44094.2.3, като незаконосъобразни, тъй като е подадена далеч след изтичане на всички срокове, установени в чл.149 във вр. с чл.141 АПК. Съгласно приложимата в случая разпоредба на чл.141, ал.1 АПК когато в административния акт или в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване по този дял се удължава на два месеца.

В случая Списъкът по реда на §3, ал.1 ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, е бил обнародван в ДВ, бр.48/24.06.2011г. Списъкът не съдържа указание пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорен, поради което и към него е приложим максималният 2-месечен срок по чл.141, ал.1 АПК. Този срок е изтекъл на 24 август 2011г. – сряда, присъствен ден. След тази дата се е преклудирало правото за оспорване на акта с искане за отмяната му като незаконосъобразен.

Подробният списък на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.156 ЗГ за периода 2003 -2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в сила на мораториума върху промяната на предназначението им, е бил обнародван в ДВ, бр.58/29.07.2011г. Този Списък също не съдържа указание пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорен и следователно към него също е приложим двумесечният срок по чл.141, ал.1 АПК. Този срок е изтекъл на 29 септември 2011г., четвъртък – присъствен ден.

Неотносимо към сроковете за оспорване е обстоятелството към кой момент ограничението по §3, ал.1 ПЗР ЗГ е било отразено в КККР, тъй като съобщаването на оспорените Списъци на заинтересованите лица е извършено чрез обнародването им в Държавен вестник. Бездействието на администрацията на Агенцията по геодезия, картография и кадастър по задължението ѝ, произтичащо пряко от закона - §3, ал.5 ПЗР ЗГ, не се отразява върху срока в който собствениците и носителите на други вещни права в имотите, посочени в списъка на МЗХГ, са могли да упражнят правото

си на жалба. Както беше отбелязано съобщението за спорните актове е било редовно извършено чрез обнародването в ДВ, съответно на 24.06. и на 29.07.2011г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка за действителност на оспорваните актове, съдът обосновава следните изводи:

Законът – §3, ал.4 ПЗР ЗГ, задължава Министерството на земеделието и храните (МЗХ, редакцията ДВ, бр.19/2011г.) да обнародва в Държавен вестник списък на имотите по ал.1, в едномесечен срок от деня на обнародването на закона – 08.03.2011г. Нормата не установява ред и съответно не посочва длъжностно лице или административен орган, които са компетентни да изготвят и представят списъка за обнародване. Следователно неоснователно е възражението на жалбоподателя, че Списъците от 24.06.2011г. и от 29.07.2011г., в оспорваната им част за включването в тях на ПИ с идентификатор 44094.2.3 на ред 365, са издадени от некомпетентен орган. Видно от събраните по делото доказателства първият списък на ПИ в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародване на ЗГ – 08.03.2011г., е бил представен от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите (И.) с писмо вх. №13-2768/08.06.2011г. и одобрен от заместник министър. Списъкът е бил изпратен за публикуване в ДВ с писмо изх. №3101-43/09.06.2011г. на главния секретар на МЗХ. Вторият разширен списък е бил представен от изпълнителния директор на И. с писмо вх. №13-7213/21.07.2011г. и одобрен от министъра.

Следва да се отбележи, че само по себе си включването, респективно невключването на даден имот в списъка, публикуван по реда на §3, ал.4 ПЗР ЗГ, не поражда нито права, нито задължения за собствениците и носителите на други вещни права в посочените/непосочените в него имоти и съответно не ограничава нито застрашава техни права, свободи или законни интереси. Ограничаването на вещното право на ползване върху имотите следва от изричната норма на §3, ал.1 ПЗР ЗГ която предписва, че не подлежат на промяна на предназначението по реда на този закон и не може да бъде извършвано строителство в поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в "Държавен вестник". Противното би означавало, че имот, който по някаква причина не е посочен/включен в списъка по §3, ал.4 ПЗР ЗГ, но е бил част от горския фонд и преди 08.03.2011г. е бил придобит от държавата чрез замяна, може да промени предназначението си и/или да бъде законно застроен, само в резултат на такъв пропуск (волен или неволен).

В случая няма спор по това, че имотът на жалбоподателя с идентификатор 44094.2.3 в землището на [населено място], [община], е бил придобит чрез замяна с държавата и към датата на сключване на сделката – 29.09.2008г., имотът с площ 11860 кв.м. е бил част от държавния горски фонд. Следователно налице са били основания имотът да бъде посочен в процесните списъци, от които е видно че включват всички имоти, които са били част от горския фонд и са били придобити от държавата чрез замяна в указания в правната норма период. Ирелевантен за настоящия спор е въпросът относима ли е забраната за застрояване по отношение на имотите, които са променили предназначението си преди влизане в сила на закона и в частност на §3, ал.1 ПЗР. Както беше отбелязано самото включване или невключване на даден имот в списъка по ал.4, както и отбелязването в КККР на ограничението по ал.5 на §3 ПЗР

ЗГ, не поражда забрана както за промяна на предназначението му, така и за строителство.

Настоящият решаващ състав приема, че процесните Списъци от 24.06.2011г. и от 29.07.2011г., в частта на ред 365, не страдат от пороци във формата, пороци в процедурата и не нарушават материалния закон в степен, която да води до тяхната нищожност.

АПК не съдържа нормативно установен критерий за разграничаване на нищожните от унищожаемите административни актове. В теорията и в практиката е прието, че едни и същи пороци водят в някои случаи до нищожност, а в други до унищожаемост, в зависимост от тежестта на допуснатата незаконосъобразност.

По принцип порокът във формата на административния акт води до неговата унищожаемост. До нищожност води такъв порок във формата, който практически се равнява на липса на форма, а оттам и на липса на волеизявление.

Според теорията и константната съдебна практика нарушението на процесуалните правила води до унищожаемост на административния акт, само когато е съществено – т.е. ако не беше допуснато, е можело да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос. Когато нарушението на процесуалните правила е било толкова съществено, че реално е довело до липса на волеизявление сме изправени пред нищожност на административния акт. В случая не са налице толкова съществени пороци както във формата, така и при прилагането на процесуалните правила, които да се отразяват върху валидността на волеизявлението.

Настоящият състав споделя разбирането, че порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт само когато сме изправени пред пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма, когато актът е изцяло лишен от законно основание или когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. В процесния случай такива пороци не са констатирани от съда при извършената проверка на оспорвания акт.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.159, т.4 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу: ПОДРОБЕН СПИСЪК на всички имоти от държавния горски фонд, придобити от физически, юридически лица и общини в резултат на извършени замени по реда на чл.15б ЗГ за периода 2003 -2009г., както и на имотите, на които е променено предназначението преди влизане в

сила на мораториума върху промяната на предназначението им, обнародван в ДВ, бр.58/29.07.2011г. от Министерството на земеделието, храните и горите, на основание §3, ал.4 ПЗР ЗГ, В ЧАСТТА относно имота, посочен на ред №365.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу: СПИСЪК по реда на §3, ал.1 ЗГ на поземлени имоти в горски територии, които физически и юридически лица или общини са придобили от държавата в резултат на замени, извършени до деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“, обнародван в ДВ бр.48/24.06.2011г., В ЧАСТТА относно имота, посочен на ред №365.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: 1504 С., [улица], да заплати на Министерството на земеделието, храните и горите, представлявано от министъра, с адрес: [населено място], [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №11659/2021г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова